

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 7Csp/90/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4319202990
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Červenáková
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2019:4319202990.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice v konaní pred sudkyňou JUDr. Máriou Červenákovou, v spore žalobcu: TELERVIS PLUS a.s., so sídlom Staré Grúnty 7, Bratislava, IČO: 35717769, proti žalovanému: Q. V., XX.XX.XXXX, Z. S.Č. XXX, o zaplatenie 799,00 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi 455,00 Eur, úrok z omeškania vo výške 5,00 % zo sumy 455,00 Eur počnúc dňom 2.10.2019 až do zaplatenia, a to v mesačných splátkach vo výške 40,00 Eur mesačne, vždy do 25. dňa toho ktorého mesiaca, počnúc dňom právoplatnosti tohto rozhodnutia s tým, že omeškanie splnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

II. Súd vo zvyšnej časti žalobu z a m i e t a.

III. Žalobcovi sa priznáva nárok na náhradu trov konania vo výške 13,90 %, ktorú je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi žalovaná.

IV. O výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca v podanej žalobe žiadal, aby súd zaviazal žalovanú k zaplateniu 659,00 Eur, zákonný úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 659,00 Eur od 11.12.2016 do zaplatenia a k náhrade trov konania z titulu Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX. Žalobca v podanej žalobe žiadal, aby súd zaviazal žalovanú k zaplateniu 140,00 Eur, zákonný úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 140,00 Eur od 11.12.2016 do zaplatenia a k náhrade trov konania z titulu Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. B.. V písomnej žalobe uviedol, že dňa 4.8.2016 bola medzi žalobcom a žalovanou ako dlžníkom, uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej bezhotovostný úver vo výške 500,00 € za celkový úrok vo výške 36,80% z istiny, t.j. 184,00 €. Zmluvou sa dlžník zaviazal celkovú čiastku vo výške 684,00 € uhradiť v 12 mesačných splátkach vo výške 57,00 €. Vzhľadom na to, že žalovaná neplnila svoju povinnosť riadne a včas v zmysle dohodnutého splátkového kalendára, žalobca v Predžalobnej upomienke zo dňa 17.11.2016 upozornil žalovanú na možnosť uplatnenia práva podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, t. j. práva žiadať o zaplatenie celej pohľadávky. Následne žalobca v Oznámení o zosplatnení záväzku zo dňa 12.12.2016 písomne oznámil žalovanej, že celá pohľadávka sa stala splatná ku dňu 10.12.2016. Žalovaná ku dňu vypracovania tohto návrhu uhradila na zmluvu č. XXXXXXXXXX celkovo sumu vo výške 25,00 €. Dlžná čiastka k dnešnému dňu činí 659,00 €, ktorá predstavuje rozdiel medzi čiastkou, ktorú sa žalovaná zmluvou zaviazala žalobcovi zaplatiť v celkovej sume 684,00 € a čiastkou vo výške 25,00 €, ktorá bola uhradená žalovanou. Dňa 4.8.2016 bola medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. B., na základe ktorej žalobca poskytol

žalovanej viazaný spotrebiteľský úver v sume 160,00 €. Predmetom financovania úveru bola úhrada kúpnej ceny z kúpnej zmluvy č. XXXXXX uzatvorenej medzi žalovanou a predávajúcim. Vzhľadom na to, že žalovaná neplnila svoju povinnosť riadne a včas v zmysle dohodnutého splátkového kalendára, žalobca v Predžalobnej upomienke zo dňa 17.11.2016 upozornil žalovanú na možnosť uplatnenia práva podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, t. j. práva žiadať o zaplatenie celej pohľadávky. Následne žalobca v Oznámení o zosplatnení záväzku zo dňa 12.12.2016 písomne oznámil žalovanej, že celá pohľadávka sa stala splatná ku dňu 10.12.2016. Žalovaná ku dňu vypracovania tohto návrhu uhradila na zmluvu č. B. celkovo 20,00 €. Žalobca si v tejto časti žaloby uplatňuje nárok na priznanie sumy 140,00 €, ktorá predstavuje rozdiel medzi poskytnutou sumou úveru, t.j. sumou 160,00 € a čiastkou vo výške 20,00 €, ktorá bola uhradená žalovanou.

2. Okresný súd Levice vo veci vydal platobný rozkaz dňa 25.9.2019 pod č.k. 7Csp/90/2019-25. Okresný súd Levice uznesením zo dňa 7.10.2019 pod č.k. 7Csp/90/2019-34 platobný rozkaz zrušil v zmysle § 267 ods. 3 CSP, nakoľko žalovaná voči nemu podala odôvodnený odpor. V písomnom odpore uviedla, že obdržala pôžičku od žalobcu, zmluvu podpísala, avšak obchodná zástupkyňa jej nedala čas prečítať si zmluvu skôr ako ju podpíše, všetko bolo narýchlo. Vyložila plno papierov a ukazovala jej kde to má podpísať. Povedala jej len o sume 500 Eur, o iných istinách, úrokoch nerozprávala. Nevedela, že podpisuje aj zmluvu na inú pôžičku o výške 160,00 Eur. Neboli jej vysvetlené úroky, splátky, dĺžka- doba splácania tak ako pri iných pôžičkách, ktoré si brala. Ak bude musieť uhradiť pôžičku, tak nech jej to strhávajú v Sociálnej poisťovni, je dôchodkyňa s dôchodkom 334,90 Eur mesačne. Po úhrade plynu, elektriny, vody a exekučných zrážok jej ostáva 65,34 Eur mesačne na stravu + prípadné opravy.

3. Žalobca sa vyjadril k podanému odporu písomným vyjadrením zo dňa 14.10.2019. Uviedol, že žalovaná v odpore proti platobnému rozkazu rozsiahlo opisuje rodinnú situáciu. Žalobca má za to, že uvedené je bez vplyvu na právny nárok žalobcu. Za jediné relevantnú časť obsahu odporu žalovanej je možno považovať tvrdenia o okolnostiach uzatvorenia dokumentácie. Žalobca nesúhlasí s tvrdením, že žalovaná nemala dostatočné informácie „o tom, čo podpisuje“- žalobca predkladá dôkazy vrátane čestného prehlásenia, ale i podkladov na základe ktorých posúdil schopnosť žalovanej splácať spotrebiteľský úver, a z ktorých je zrejmé, že žalovaná bola dostatočne informovaná o právnom úkone, ktorý uskutočnila ako i o jeho následkoch. Vzhľadom na vyššie uvedené navrhuje žalobca Okresnému súdu Levice, aby rozhodol v zmysle petitu žaloby žalobcu a zaviazal žalovanú k náhrade trov konania.

4. Žalovaná k vyjadreniu žalobcu zotrvala na svojom písomnom odpore. Zopakovala, že nemala vedomosti o tom, že podpisuje aj úver na 160,00 Eur okrem úveru na sumu 500,00 Eur. Úver vo výške 160,00 Eur nikdy neprebrala a nedostala.

5. Nakoľko hodnota tohto spotrebiteľského sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 Eur, pričom prejednávany spor, v ktorom ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci bolo možné rozhodnúť len na základe predložených listinných dôkazov, súd v súlade s ust. § 297 písm. b) CSP spor prejednal a rozhodol bez nariadenia pojednávania. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 18.12.2019, miesto a čas jeho verejného vyhlásenia boli v súlade s ust. § 219 ods. 3 CSP oznámené na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Strany sa na verejné vyhlásenie rozsudku nedostavili. Po vykonaní dokazovania oboznámením sa s listinnými dôkazmi, súd zistil tento skutkový a právny stav:

6. Strany sporu uzatvorili dňa 4.8.2016 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 420161402, na základe ktorej žalobca ako veriteľ poskytol žalovanej ako dlžníčke bezúčelový, bezhotovostný spotrebiteľský úver vo výške 500,00 Eur, za celkový úrok vo výške 36,80 % z istiny t.j. 184,00 Eur, s uvedením RPMN 84,95 %. Žalovaná sa zaviazala zaplatiť celkový úver vo výške 684,00 Eur v 12-tich mesačných splátkach po 57,00 Eur (istina vo výške 73,10 %, úrok vo výške 26,90 % z každej jednotlivej splátky), pričom prvá splátka je splatná 30. deň po poskytnutí úveru, každá ďalšia splátka až do úplného zaplatenia je splatná 30.deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Priemerná RPMN je ku dňu podpisu 25,87 %. Termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru je 4.8.2017.

7. Žalovaná na uvedenú zmluvu podľa výpisu žalobcu uhradila 25,00 Eur (dňa 27.1.2017 suma 10,00 Eur, dňa 21.2.2017 suma 10,00 Eur, dňa 30.3.2017 suma 5,00 Eur). Žalovaná bola predžalobnou upomienkou zo dňa 17.11.2016 vyzvaná k úhrade dlžnej sumy, ktorá po splatnosti činí 114,00 Eur a to najneskôr do 5 dní od obdržania predmetnej výzvy. Zároveň bola upozornená, že ak nevykoná

bezodkladnú úhradu dlhu, po uplynutí 15 dňovej lehoty v zmysle § 53 ods. 9 Obč. zákonníka uplatnia si právo a budú žiadať zaplatenie celej pohľadávky. Z predloženej písomnosti žalobcu „Oznámenie o zosplatnení záväzku“ zo dňa 12.12.2016 súd zistil, že žalobca zosplatnil úver ku dňu 10.12.2016 z dôvodu omeškania s jeho splácaním. Žalovaná bola vyzvaná k úhrade dlhu 684,00 Eur v lehote 5 dní od doručenia oznámenia.

8. Strany sporu uzatvorili dňa 4.8.2016 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. B., na základe ktorej žalobca ako veriteľ poskytol žalovanej ako dlžníkovi viazaný spotrebiteľský úver vo výške 160,00 Eur, za celkový úrok vo výške 11,95 % z istiny t.j. 19,12 Eur s uvedením priemernej RPMN 23,05 %, RPMN 48,89 %. Predmetom financovania úveru je členstvo štart, na základe kúpnej zmluvy č. XXXXXX uzatvorenej s predávajúcim spoločnosťou EduHouse, a.s., ktorého kúpna cena je 160,00 Eur. Žalovaná sa zaviazala zaplatiť celkový úver vo výške 179,12 Eur v 6-tich mesačných splátkach po 29,85 Eur (istina vo výške 89,33 %, úrok vo výške 10,67 % z každej jednotlivkej splátky), pričom prvá splátka je splatná 30.deň po poskytnutí úveru, každá ďalšia splátka až do úplného zaplatenia je splatná 30.deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Termín poslednej splátky úveru t.j. konečná splatnosť úveru je 185. deň po uzatvorení zmluvy, pričom doba trvania tejto zmluvy je od uzatvorenia zmluvy do termínu konečnej splatnosti úveru t.j. 185 kalendárnych dní.

9. Žalovaná na uvedenú zmluvu neuhradila žiadnu splátku. Žalovaná bola predžalobnou upomienkou zo dňa 17.11.2016 vyzvaná k úhrade dlžnej sumy, ktorá po splatnosti činí 59,70 Eur a to najneskôr do 5 dní od obdržania predmetnej výzvy. Zároveň bola upozornená, že ak nevykoná bezodkladnú úhradu dlhu, po uplynutí 15 dňovej lehoty v zmysle § 53 ods. 9 Obč. zákonníka uplatnia si právo a budú žiadať zaplatenie celej pohľadávky. Z predloženej písomnosti žalobcu „Oznámenie o zosplatnení záväzku“ zo dňa 12.12.2016 súd zistil, že žalobca zosplatnil úver ku dňu 10.12.2016 z dôvodu omeškania s jeho splácaním. Žalovaná bola vyzvaná k úhrade dlhu 179,12 Eur v lehote 5 dní od doručenia oznámenia.

10. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvárania úverovej zmluvy spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

11. Podľa § 2 citovaného zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie podľa písm. a/ spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, podľa písm. b/ veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, podľa písm. d/ zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

12. Podľa § 9 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (1) Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. (2) Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti podľa písm. f/ dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, podľa písm. g/ celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, podľa písmena k/ ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov podľa písm. l/ výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbanami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

13. Podľa § 11 ods. 1 cit. zákona poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak písm. a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1, písm. b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa), písm. d) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

14. Podľa § 52 Obč. zák. (v znení účinnom k 4.8.2016) (1) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. (4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 53 Obč. zák. (1) Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. (4) Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré: písm. a/ má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy, písm. k/ požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s plnením jeho záväzku. (5) Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

16. Podľa § 54 Obč. zák. (1) Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. (2) V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

17. Podľa § 37 ods. 1 Obč. zák. právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

18. Podľa § 39 Obč. zák. neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

19. Podľa § 517 Obč. zák. (1 veta prvá) Dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. (2) Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

20. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. (v znení platnom od 1.2.2013 a v čase vzniku záväzkového vzťahu) výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

21. Žalobca v danom prípade pri uzatváraní predmetnej zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, nakoľko z jeho výpisu z obchodného registra vyplýva, že jeho predmetom činnosti je okrem iného aj poskytovanie úverov.

22. Žalovaná zmluvu uzatvárala ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonala v rámci svojho podnikania, povolania alebo zamestnania. Pri zákonomnom posudzovaní danej veci súd preto vychádzal z príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov a dospel k záveru, že záväzkový vzťah, ktorý vznikol medzi zmluvnými stranami je vzťahom občianskoprávnym a je potrebné naň aplikovať ustanovenia tohto zákona. Novela Občianskeho zákonníka vykonaná zákonom č. 102/2014 Z.z. definitívne normatívne vyriešila (doplnením ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka), že na všetky právne vzťahy, v ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

23. Súd v záujme naplnenia ochrany spotrebiteľa preskúmal dôvodnosť žalovaného nároku, najmä v kontexte jeho súladu s príslušnými právnymi normami upravujúcimi ochranu spotrebiteľa. Súd pristúpil k skúmaniu jednotlivých obsahovaných náležitostí Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 420161402 a zistil, že zmluva neobsahuje ročnú úrokovú sadzbu v súlade s § 9 ods. 2 písm. i) zákona č. 129/2010 Z.z.. Žalobca v zmluve neuviedol ročnú úrokovú sadzbu, ale celkový úrok z istiny, čo nemožno považovať za úrokovú sadzbu požadovanú zákonom. V zmluve tiež nie sú v zmysle § 9 ods. 2 písm. l) presne uvedené termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, čiže absentuje údaj týkajúci sa termínu samotnej splátky.

Tak ako pri termíne konečnej splatnosti úveru, tak aj pri termíne splátky (minimálne pri splátke prvej) sa vyžaduje označenie konkrétneho dátumu. Vyjadrenie, že prvá splátka je splatná 30. deň po poskytnutí úveru nie je dostatočným, pretože nie je zrejmé, kedy k poskytnutiu úveru fakticky dôjde. Tento údaj má byť v zmluve uvedený jednoznačne, teda uvedením konkrétneho dňa, mesiaca a roku. Súd má za to, že dojednanie o splátkach v zmluve je pre bežného spotrebiteľa nezrozumiteľné, neurčité a zavádzajúce, nespĺňajúce požiadavku § 9 ods. 2 písm. l) zákona o spotrebiteľských úveroch na presné a jednoznačné určenie termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov spotrebiteľského úveru.

24. Uvedené obsahové nedostatky majú za následok, že Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 4.8.2016 je potrebné v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) považovať za bezúročnú a bez poplatkov. Žalobca má nárok len na rozdiel plnenia, ktoré žalovanej poskytol a úhrad zo strany žalovanej. Nebolo sporné, že žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 500,00 Eur a žalovaná na tento úver uhradila 25,00 Eur, žalobcovi preto patrí 475,00 Eur.

25. Vo vzťahu k nároku zo Zmluvy o viazanom spotrebiteľskom úvere č. B. súd poukazuje na to, že táto zmluva bola medzi stranami uzavretá v rovnaký deň ako zmluva o spotrebiteľskom úvere (dňa 4.8.2016), je zmluvou formulárovou, vopred pripravenou. Zo zmluvy vyplýva, že predmetom financovania je ČLENSTVO ŠTART, na základe kúpnej zmluvy č. XXXXXX uzatvorenej predávajúcim spoločnosťou EduHouse a.s., so sídlom Zelinárska 8, 821 08 Bratislava 2, IČO: 44 146 990, za kúpnu cenu 160,00 Eur. Toto vyjadrenie je neurčité, nezrozumiteľné, až máťuce, pretože nie je zrejmé, či predmetom financovania bola služba (pretože členstvo zjavne nie je tovarom) alebo tovar a ak áno, chýba jeho konkretizácia. V článku I. zmluvy upravujúcom predmet financovania je teda zjavný rozpor. Súd z podania žalovanej mal preukázané, že žalovaná mala záujem o poskytnutie úveru, zatiaľ čo žalobca si zmluvou o spotrebiteľskom úvere vynútil u žalovanej už vopred pripraveným predtlačným tlačivom aj iný úkon (zmluvou o viazanom spotrebiteľskom úvere), než len ten, ktorý bol v danom okamihu vo sfére jej záujmu. Žalovaná ako osoba neznalá zákona bez podrobnejšieho, pre ňu zrozumiteľnejšieho výkladu obsahu zmluvy o viazanom spotrebiteľskom úvere, nebola schopná posúdiť následky tejto nedostatočnej vedomosti a informovanosti a z toho vyplýva aj nedostatok prejavu jej vôle, ako spotrebiteľa, vstúpiť do takéhoto zmluvného vzťahu. Takýto postup žalobcu vykazuje znaky typickej praxe nekalej povahy, pričom v čase uzavretia zmluvy musel vedieť, že žiaden úver žalovanej skutočne neposkytuje. Sám žalobca súdu doručil výpis z jeho účtu, z ktorého je zrejmé, že žalobca uhradil na účet spoločnosti EduHouse a.s. z titulu zmluvy B., kúpna zmluva č. XXXXXX, čiastku 160,00 Eur. Súd bez pochyby prijal záver, že táto zmluva jednoznačne zvyhodňuje iba žalobcu, ktorému v zmysle nej mala žalovaná plniť pravidelne v splátkach úver, ktorý jej reálne poskytnutý nikdy ani nebol, a to dokonca za niečo (keďže nebolo ani len určito vyjadrené, čo je predmetom financovania), čo si sama z vlastnej vôle nikdy nevyžiadala. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam súd túto zmluvu vyhodnotil za neplatnú pre jej neurčitosť a súčasne i pre obchádzanie zákona o spotrebiteľských úveroch. Nakoľko je zrejmé, že k poskytnutiu žiadnych peňažných prostriedkov na základe tejto zmluvy žalovanej nedošlo, žalobca nemá nárok na plnenie z nej ani z titulu bezdôvodného obohatenia, ktoré by spočívalo v plnení z neplatného právneho úkonu. Keďže nebolo sporné, že žalovaná na túto zmluvu plnila 20,00 Eur, ktorá skutočnosť vyplýva z podanej žaloby, súd túto sumu započítal do prvého úveru (považujúc obe zmluvy, hoc jednu z nich neplatnú, za jeden obchodný celok, i v zmysle zákonného ustanovenia § 15 zákona o spotrebiteľských úveroch) a to jeho zostatku vo výške 475,00 Eur (bod 24 rozsudku). Žalobcovi teda vzniklo právo len na zaplatenie sumy 455,00 Eur (475,00 -20,00). Vo zvyšnej časti súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

26. Žalovaná sa dostala do omeškania so zaplatením peňažného dlhu, a preto žalobcovi patrí aj úrok z omeškania z dlžnej sumy. Vzhľadom k tej skutočnosti, že žalobca nepreukázal zaslanie oznámenia o zosplatnení do dispozičnej sféry žalovanej, súd úroky z omeškania v zákonnej výške 5 % ročne nepriznal podľa vyčíslenia žalobcu od 11.12.2016 t.j. odo dňa nasledujúceho od zosplatnenia (10.12.2016). Súd za počiatok doby omeškania považoval deň nasledujúci po doručení žaloby žalovanej (1.10.2019) t.j. 2.10.2019. Keďže súd priznal úroky z omeškania od 2.10.2019 a nie od 11.12.2016, i v tejto časti bola žaloba žalobcu zamietnutá.

27. Podľa § 232 ods. 4 CSP ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradím ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

28. V súlade s citovaným zákonným ustanovením súd povolil žalovanej splácať priznané plnenie v splátkach vo výške 40 Eur mesačne. Súd pri rozhodovaní prihliadol na výšku priznaného plnenia, osobu žalobcu, osobu žalovanej; najmä jej výšku príjmu a výdavkov. Súd mal za to, že povolením splácania priznaného plnenia v splátkach nebude závažným spôsobom zasiahnuté do práv žalobcu, vzhľadom na to, že sa jedná o právnickú osobu poskytujúcu úvery a teda jeho majetková sféra ako podnikateľského subjektu nebude ohrozená. Žalovaná je poberateľkou starobného dôchodku vo výške 334,90 Eur mesačne, z ktorého sa vykonávajú exekučné zrážky v sume 41,56 Eur (potvrdenie Sociálnej poisťovne pobočka Levice). V súvislosti s bývaním má výdavky v sume 228,00 Eur mesačne. Je zrejmé, že s poukazom na jej osobné a majetkové pomery by nebola reálne schopná žalovanú pohľadávku uhradiť v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

29. Podľa § 255 CSP (1) Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. (2) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

30. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

31. Súd priznal úspešnejšiemu žalobcovi pomernú časť náhrady trov konania. Úspech žalobcu v spore predstavoval 455,00 Eur, čo v percentuálnom vyjadrení činí 56,95 %, jeho neúspech 344,00 Eur, čo v percentuálnom vyjadrení činí 43,05 %. Pomer úspechu a neúspechu žalobcu potom predstavoval 13,90 % (56,95 %-43,05 %). Z uvedeného dôvodu súd priznal žalobcovi voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 13,90 %. V zmysle § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia v 2-och písomných vyhotoveniach prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie; proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Podľa 365 ods. 1 odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ods. 3 citovaného ustanovenia odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný (žalovaný) dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený (žalobca) môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v platnom znení - Exekučný poriadok).